

Ortodoxia amenințată !?...

Vrem, nu vrem, fiecare dintre noi ne lovim de fapte, atitudini, aptitudini și "realizări" care depășesc sfera credinței noastre creștine dar pe care ne încapățânăm să le tolerăm într-o indolență vrednică de cartea recordurilor. Trăind perioada unei Români ce ne promite un viitor tot mai sumbru din majoritatea punctelor de vedere, omul de astăzi ignoră realitatea pericolului unor mișcări ce dau impresia că sunt la fel ca și ortodoxia dar care ascund planuri și practici cel puțin bizare:

"Pentru ca mulți sunt cei răzvrățiți, grăitori în deșert și înșelători cărora trebuie sa li se închidă gura" (Tit 1,11). Cei care, însă, îi acceptă, o fac fie din neștiință, fie din avantaje materiale, fie din ura pe care o au față de unii oameni ai bisericii, uitând că de fapt Primul care suferă este Tatăl ceresc și apoi chiar propriile persoane.

Dedesubtul multor acestor rătăcirii propovăduite și astăzi stă voința celor ce neagă pe Hristos ca Dumnezeu, recunoscându-L doar ca un prooroc, asemenea celor din Vechiul Testament, un simplu Iisus, născut ca orice om din păcat, care, deci, nu a mântuit pe oameni prin cruce, ci a suferit pentru păcatele Sale ca orice om, fiind slujitor cel mult al lui Iehova. Sub astfel de învățături greșite nu se pot ascunde decât trăiri pe măsură care încurajează chiar și deviațiile sexuale ce "ar urma" doar voința divină. Pentru asemenea cercuri cu asemenea orientări lumea apare doar ca ceva rău ce trebuie înlăturat și nu vindecă și în concluzie chiar Dumnezeu devine autor al răului.

Însuși Hristos S-a declarat pe Sine "Adevărul", în calitate de izvor al adevăratei și veșnicei vieți în fericire, prin faptul ca este Unul din suprema Treime iubitoare (Ioan 14,6). E adevărul care explică totul și dă un rost fericit tuturor, spre deosebire de legile oarbe și închise în orizontul material îngust. Aceasta e doar poveste pentru mulți dintre locuitorii acestei planete, făcându-și cu ușurință locul alte și alte idei. Atunci controlul gândirii e doar joacă prin utilizarea metodelor de izolare, hipnoză și lipsa somnului. Șocul, vulnerabilitatea și neputința sunt speculate la maximum și de aici până la sacrificiul suprem pentru o anumită grupare nu e decât un pas. Inocularea ideii că ceva este rău și trebuie distrus duc la dezastre inimaginabile (exemplul Americii considerată drept un mare rău și în consecință). Impregnarea ideii că li s-a luat ceva ce le aparține și trebuie să-l recupereze

cu prețul vieții (exemplul extremiștilor musulmani ceceni). Tehnicile de spălare a creierului nu sunt povești sau exagerări ci mărturii ale unor persoane ce au trăit aceste realități.¹ Aceste obiceiuri “criminale” au apărut din lipsa de voință a oamenilor de a gândi și a trăi realitatea prezenței divine în viața de zi cu zi, rezultând prin urmare o închidere, o închistare în realitatea materială pentru oamenii ce-L percep pe Dumnezeu sigilat undeva în cer fără a se coborî la creatura Sa. Totul pleacă de la denaturarea învățaturii creștine propovăduită și trăită de Fiul în sânul Sfintei Treimi.

Renunțarea de azi de a ajuta pe oameni să se ridice la supremul bine se arata chiar în refuzul și îndemnul de a nu face semnul crucii însoțit de mărturisirea Sfintei Treimi, ceea ce dovedește ca se ocolește atât credința în Sfânta Treime, cât și pe aceea a mântuirii noastre prin Crucea Fiului lui Dumnezeu, făcut om. Se vede în aceasta atât nerecunoașterea Celui numit simplu "Iisus" ca Hristos, sau ca Fiul lui Dumnezeu cel întrupat și ca Mântuitor, cât și nerecunoașterea Lui ca născut fără de păcat dintr-o fecioară și deci a puterii mântuitoare a Crucii Lui. De fapt, baza învățaturii de credință creștină este pur și simplu răsturnată prin afluxul unor idei “inovatoare” care privesc fie partea spirituală, fie cea materială dar niciodată împreună.

S-a rămas cu discursuri despre “un Hristos” cu niște cântări sentimentale care nu spun aproape nimic despre dumnezeirea și lucrarea lui Hristos, ci doar niște declarații sentimentale despre iubirea Lui fata de cei ce-L caută sau a celor ce-I cântă Lui. Aceasta închide persoana umana și creația în ele însele, cum îl închide și pe Dumnezeu. Cultul nu mai are decât un caracter laic iar așa zisele grupări religioase se fac numai că ar avea pe Dumnezeu în ele. Tatăl din ceruri rămâne un obiect de gândire neexperimentat sau pur rațional, simplificându-se în mod unilateral învățătura și viața creștină. Stare neputincioasă a lumii de astăzi dă speranțe și chiar certitudini grupărilor extremiste ce recrutează agresiv oamenii. În aceste condiții apare inevitabilă întrebare:

Se mai vrea oare binele celor neputincioși sau se caută doar dominarea și manipularea lor?! Acestea nu sunt nicidecum de la Dumnezeu ci de la diavolul care după ce a văzut că nu poate avea supremația în cer o caută cu disperare pe pământ și din păcate câștigă teren prin lăcomia și mândria noastră.

Revista *Credința Ortodoxă*, a Ep. Romanului – Nr. 11, Nov. 2002, p.14.

¹ De consultat <http://www.freedomofmind.com>